

Сергій Шевчук

аспірант,

Андрій Палаш,

аспірант,

Тернопільський національний економічний університет

ДИФЕРЕНЦІАЦІЯ ОБЛІКОВОЇ ІНФОРМАЦІЇ СТРАТЕГІЧНОГО ЗМІСТУ

Сучасні аспекти теорії й практики обліково-інформаційного забезпечення управління стратегічним розвитком підприємства нелогічно розмежовані за багатьма векторами, при цьому відсутня єдність і збалансованість між ними.

Приміром, Джон Блейк і Оріол Амаат стверджують, що переважно стратегічні рішення характеризуються довгостроковою сутністю, значним чином впливають на всі сфери життєдіяльності підприємства і, як правило, мають зовнішню спрямованість, часто не володіючи внутрішньою складовою [1, с. 12]. Вказане твердження поділяють Роберт Каплан і Девід Нортон, які вважають, що стратегічні пріоритети обліку були розроблені передусім для підтримки загальної конкурентної стратегії підприємства за рахунок використання інформаційної технології для більш досконалого обліку собівартості продуктів [3, с. 7].

Бруханський Р. Ф. стверджує, що формування передумов ефективної системи обліково-інформаційного забезпечення процесу прийняття стратегічних рішень повинно передбачати диференціацію інформації залежно від її змісту, характеристик і призначення: за правовою ознакою: фактографічна, нормативна; за часовим спрямуванням: тактична, стратегічна; за періодичністю подання: постійна, періодична; за рівнем обробки: первинна, консолідована; за корисністю: корисна, некорисна; за сферою виникнення: внутрішня, зовнішня; за якісними характеристиками: якісна, неякісна; за формою подання: вербальна, друкована, інтерактивна; за рівнем відкритості: публічна, конфіденційна; за доцільністю: продуктивна, непродуктивна; за часовим горизонтом: ретроспективна, прогнозна; за ступенем взаємозв'язку: автономна, інтегрована; за етапністю: проміжна, кінцева; за рівнем визначеності: точна, неточна; за рівнем регламентації: регламентована законодавством, регламентована власниками (адміністрацією); за сприйняттям: релевантна, нерелевантна; за масштабністю: внутрішньогосподарська, регіональна, загальнодержавна, глобальна; в розрізі користувачів: для внутрішніх, для зовнішніх; за ступенем стандартизації: стандартна, нестандартна; за спрямуванням: планова, фактична; за джерелами: первинна, зведена; за динамікою: постійна, змінна; за рівнем обробки: систематизована, несистематизована; за рівнем ієрархії: для менеджерів низового рівня, для менеджерів середнього рівня, для вищого менеджменту підприємства. Варіативність класифікації залежатиме від специфіки бізнесу [2, с. 27].

Найбільш вагомою ознакою диференціації інформації стратегічного змісту вважаємо «за рівнем ієрархії: низовий рівень – середній – вищий», оскільки головна проблема застосування стратегічного менеджменту полягає у відсутності системи інформаційного забезпечення процесу прийняття управлінських рішень, пов'язаної, передусім, з обліково-інформаційним «голодом» вищого ієрархічного рівня менеджменту компанії.

Такий варіант класифікації інформації дозволить моделювати ієрархію внутрішньої та зовнішньої інформації і проектувати інформаційні потоки, будувати комплексну систему інформаційного забезпечення системи стратегічного менеджменту підприємств України.

Список використаних джерел

1. Блейк Д., Амаат О. Европейский бухгалтерский учет: Справочник. Перевод с англ. В.Н. Егоров. М.: Информационно-издательский дом «Филинь», 1997. 396 с.
2. Бруханський Р. Ф. Модернізація обліково-інформаційного забезпечення стратегічного менеджменту сільськогосподарських підприємств. Сучасний бухгалтерський облік, аналіз і аудит : галузевий аспект: колективна монографія у 2 т. / за ред. П. Й. Атамас. Дніпропетровськ : «Герда», 2013. Т. 1. С. 21-34.
3. Каплан Р.С., Нортон Д.П. Сбалансированная система показателей: От стратегии к действию. Перевод. с англ. 2-е изд., испр. и доп. М.: ЗАО «Олимп-Бизнес», 2004. 320 с.